

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele,

Judecătorul:

Judecătorii:

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea, Maria Ghervas

Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Întreprinderea Municipală pentru
Gestionarea Fondului Locativ-15,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„CET-2” împotriva Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului
Locativ-15 cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Municipală pentru
Gestionarea Fondului Locativ-15, și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani
mun. Chișinău din 18 iunie 2015, prin care acțiunea a fost admisă

c o n s t a t ă

Societatea pe Acțiuni “CET-2” (SA “CET-2”) s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea
Fondului Locativ-15 (ÎMGFL nr.15) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului pentru
folosirea energiei termice nr. 6015 din 01 octombrie 2006, încheiat între SA
„Termocom” în procedura planului și ÎMGFL nr.15, ultimul și-a asumat
obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de
către SA “CET-2” la obiectele sale.

În conformitate cu p.3.1. al contractului nominalizat, calculele pentru
utilizarea energiei termice furnizate erau efectuate în baza datelor aparatului de
evidență, prezentate de către “Abonat” la SA „Termocom”.

Pentru energia termică livrată “Abonatului” în conformitate cu p.4.1. al
contractului nominalizat era obligat să achite lunar plata costului energiei
utilizate, organizației furnizoare de energie termică, prin dispozițiile de plată ale
reclamantului, conform tarifelor stabilite.

Sușține că din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea
bonurilor de plată pentru consumul de energie termică, pîrîtul a acumulat o
datorie la consumul de energie termică în sumă de 19 953 153, 26 lei pentru
perioada de consum 01 octombrie 2012 - 23 octombrie 2014, confirmată prin
lista facturărilor și achitărilor.

În acest sens menționează reclamantul că conform contractului enunțat părțile contractante au convenit că plata se consideră efectuată la data încasării sumelor bănești pe contul de decontare al furnizorului.

Astfel, ține să precizeze că de către furnizorul SA „Termocom” în procedura planului au fost respectate în întregime obligațiile contractuale.

Conform art. 512 Cod civil alin. (1), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu art. 624 și art. 625 Cod civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă.

Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

Părțile pot conveni asupra unei clauze penale mai mari decât prejudiciul.

Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea nu se datorează vinovăției sale.

Clauza penală se face în scris. Nerespectarea formei scrise atrage nulitatea clauzei penale.

În scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului creat, indică reclamantul că a expediat în adresa ÎMGFL nr.15 la 06 februarie 2014 reclamația nr. 79/711, care însă a fost lăsată fără examinare.

Cere reclamantul a încasa de la ÎMGFL nr.15 în beneficiul SA „Termocom” în procedura falimentului suma de 19 953 153,26 lei cu titlu de datorie pentru energia termică consumată, pentru perioada de consum 01 octombrie 2012 – 23 ianuarie 2014.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei reclamantul SA „Termocom” și-a majorat și concretizat pretențiile din acțiune, invocând caracterul perpetuu de livrare a energiei termice, astfel că datoria pentru agentul termic furnizat la data de 02 octombrie 2014 constituie suma de 24 421 697, 67 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 iunie 2015, s-a admis integral acțiunea SA “CET-2” și s-a dispus a încasa de la ÎMGFL nr.15 în beneficiul SA “CET-2” a datoriei în mărime de 26 421 697, 67 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 50 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de către ÎMGFL nr.15, și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 iunie 2015.

La 26 iulie 2016 ÎMGFL nr.15 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță.

În motivarea recursului a invocat că ÎMGFL nr.15 a respectat integral contractul nr. 6015 din 01 octombrie 2006 de livrare a energiei termice.

Astfel, susține că instanța de apel la examinarea pricinii nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii și a aplicat eronat normele de drept material.

Or, din nota informativă cu privire la bilanțul contabil, anexată la materialele cauzei rezultă toate achitățile pe perioada indicată în litigiu începând cu 01 octombrie 2012 – 23 ianuarie 2014, respectiv, pe perioada indicată s-a achitat suma de 39 403 957,61 lei din suma 42 058188,09 lei, rămânând o diferență în sumă de numai 2 654230,48 lei calculată și verificată de centrul de calcul ÎM „Infocom”.

Indică recurentul că ulterior, după anul 2014 a mai efectuat și alte achitări în sumă de 2 963 899, 00 lei pentru datoria la agentul termic furnizat.

În acest sens invocă că la examinarea pricinii s-a omis prezentarea tuturor dovezilor de achitare efectuate, și anume pentru perioada 23 ianuarie 2014 - 02 octombrie 2014 pentru energia termică consumată, confirmate de centrul de calcul ÎM „Infocom”.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 05 octombrie 2016 a considerat recursul admisibil fără a prejudicia fondul și a dispus judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin urmare, recursul declarat de ÎMGFL nr.15 la 26 iulie 2016 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, este depus în termen.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat de ÎMGFL nr.15 în limitele invocate pe baza materialelor din dosar Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și a menține hotărârile judecătorești din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele pricinii rezultă că la 01 octombrie 2006 SA „Termocom” în procedura planului a încheiat cu ÎMGFL nr. 15 contractul nr. 6015 pentru folosirea energiei termice, prin care ultimul și-a asumat obligația de a achita

lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către SA "CET-2" la obiectele sale.

Societatea pe Acțiuni "CET-2" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ-15 (ÎMGFL nr. 15) cu privire la încasarea datoriei în mărime de 26 421 697, 67 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 50 000 lei.

Instanțele judecătorești au emis hotărârile sus menționate.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Buiucani mun. Chișinău la emiterea hotărârilor contestate au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și apreciat probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de ÎMGFL nr. 15 sunt neîntemeiate, în esența lor fiind expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Conform art. 8 alin. (2) lit. a), art. 572 alin. (2) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

Potrivit pct. 17 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locativ-comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Conform art. 25 alin. (1) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Or, la caz se constată că contractul nr. 6015 din 01 octombrie a fost încheiat între SA "Termocom" în calitate de producător de energie termică și ÎMGFL nr. 15, care livrează agentul termic, pînă la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță a rețelelor termice respectiv, contractul nu poate fi ocolit sau ignorat cu rea-credință.

Deci, dreptul pretins în judecată de către SA "CET-2" (SA "Termocom", SA "Termoelectica") în calitate de furnizor, nu este opozabil decât subiectului cu care are contractul încheiat, în cazul dat ÎMGFL nr. 15.

În conformitate cu art. 40 alin. (2) al Legii cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014, furnizarea energiei termice se efectuează numai în baza contractului de furnizare a energiei termice, încheiat între unitățile termoenergetice sau între unitatea termoenergetică și consumator.

În sectorul rezidențial, reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile de locuit cu sisteme colective de alimentare cu energie termică,

inclusiv din căminele și blocurile de locuit departamentale, este administratorul fondului locativ respectiv, care încheie un contract de furnizare a energiei termice cu furnizorul și repartizează lunar cantitatea de energie termică consumată între deținătorii de apartamente sau chiriași.

Conform art. 512 și art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Or, obligațiile se consideră executate în modul corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care au luat naștere.

Reieșind din circumstanțele cauzei și normele materiale enunțate, rezultă că SA “Termocom” în procedura planului (reorganizat în SA “CET-2”, ulterior în SA “Termoelectrica”) a livrat energie termică în apă caldă către furnizor consumatorului, pînă la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță cu sarcina termică totală a consumatorului care constituie 36,01609 Gcal/h, însă ÎMGFL nr. 15 nu și-a onorat obligațiile contractuale de plată în termen pentru energia termică livrată, conform tarifelor stabilite, din care considerente instanțele corect au admis pretențiile SA “CET-2” și au încasat datoria în mărime de 24 421 697, 67 lei.

Aici, instanța de recurs consideră necesar a menționa că din actele pricinii rezultă că în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului la 06 februarie 2014 SA “Termocom” în procedura planului planului (reorganizat în SA “CET-2”, ulterior în SA “Termoelectrica”), a expediat în adresa ÎMGFL nr. 15 reclamația nr. 79/711 prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 19 953 153, 26 lei, acumulată ca urmare a nerespectării termenilor de achitare a consumului de energie termică livrată, în decursul a 10 zile din data recepționării acesteia.

Totodată s-a comunicat ÎMGFL nr. 15 că în cazul nu v-a satisface cerințele înaintate în termenul indicat, în temeiul art. 619 Cod civil v-a fi calculată și dobânda de întârziere (f.d. 3, vol.-I). Reclamația nu a fost satisfăcută.

Astfel, în corespundere cu clauzele contractuale ÎMGFL nr. 15 a acumulat pentru perioada 01 decembrie 2012 - 25 septembrie 2014 o datorie la consumul de energie termică în sumă de 24 421 697,67 lei, confirmată prin informația cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică 5/6015 (f.d. 39, vol. I).

Datoria intimatului/recurent este confirmată și prin facturile pentru consumul energiei termice, care rezultă că au fost recepționate de către acesta, prin aplicarea ștampilei pe bonurile de control.

La fel, instanța de recurs remarcă că în caz de dezacord cu datoria pentru consumul energiei termice consumate ÎMGFL nr. 15 urma să conteste facturile în ordinea și în termenul prevăzut de legislația în vigoare or, ÎMGFL nr. 15 nu a exprimat un atare dezacord.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază critic argumentul ÎMGFL nr. 15 precum că instanțele nu au reținut spre examinare toate probele prezentate și nu au stabilit toate circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, în cazul în care unele

înscrisuri nu au fost autentificate în modul stabilit or, instanța a apreciat materialul probator anexat.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide de a respinge recursul și a menține hotărârile judecătorești.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea Municipală pentru Gestionarea Fondului Locativ-15.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 și hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 18 iunie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „CET-2” împotriva Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ-15 cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Oleg Sternioală

Galina Stratulat